

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Z spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Z,

SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- menționează că prin Decizia de impunere nr. Z organele de control au stabilit că societatea datorează la bugetul de stat taxa pe

valoarea adăugată în sumă de Z lei și majorări de întârziere în sumă de Z lei, din care contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și majorările de întârziere aferente în sumă de Z lei;

- afirmă că prin Decizia de impunere nr. Z și Raportul de inspecție fiscală nr. Z s-a stabilit în sarcina SC "X" SRL taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de Z lei compusă din:

- Z lei - TVA aferentă depășirii cheltuielilor de protocol peste limitele legale;

- Z lei (Z + Z) – TVA aferentă achizițiilor de materiale lemnoase și prestări servicii de construcții montaj, pentru care trebuia să se aplice măsurile simplificate;

- Z lei – TVA aferentă lucrărilor de construcții montaj, facturate în 2008, pentru care s-au aplicat măsurile simplificate dar trebuia aplicat regimul normal de taxare;

- Z lei majorări de întârziere;

- precizează că prin nota contabilă nr. Z a înregistrat suma de Z lei ca TVA colectată aferentă depășirii cheltuielilor de protocol din perioadele precedente, prin nota contabilă nr. Z a stornat suma de Z lei, concomitent cu înregistrarea taxării inverse a aceleiași sume, prin nota contabilă nr. Z a înregistrat suma de Z lei ca TVA colectată, a stornat facturile fiscale nr.2008 în sumă de Z lei și nr. Z în sumă de Z lei pentru care a aplicat greșit măsurile simplificate și a întocmit facturile corecte cu taxare normală care au fost înregistrate în contabilitate prin nota contabilă nr. Z și a înregistrat la cheltuieli nedeductibile majorările de întârziere în sumă de Z lei și prin urmare în luna 2008 a colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei (Z + Z + Z + Z + Z lei);

- susține că din eroare societatea a înregistrat în Decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii iulie 2008 la rândul 12 "Regularizări taxa colectată", TVA stabilită suplimentar prin actul de control încălcând fără intenție dispozițiile pct. 4.1 din Instrucțiunile de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 179/ 2007, eroare care a fost corectată prin Decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii 2009, astfel că a solicitat la rambursare în lunile iulie și august 2009 suma totală de Z lei;

- consideră că cheltuielile cu întreținerea și funcționarea autoturismelor din dotare sunt deductibile întrucât autoturismele au fost folosite pentru transportul angajaților la și de la punctele de lucru așa cum se poate constata din foile de parcurs și arată că încadrarea făcută de organele de control potrivit căreia exercitarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată este nejustificată în conformitate cu prevederile art. 21 alin.(3) lit. n) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal coroborate cu cele ale art. 145 alin.(2) lit. a) din lege, este

incorectă deoarece cheltuielile respective nu au legătură cu prevederile legale invocate;

- arată că contestă suma de Z lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară și majorările de întârziere în sumă de Z lei având ca și documente facturi în copie deoarece organele de control nu au acordat dreptul de corectare a acestora, respectiv înlocuirea facturilor în copie cu originalul în timpul controlului.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și majorările de întârziere în sumă de Z lei.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat următoarele:

În perioada 2008 – 2009 SC "X" SRL a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli de funcționare, întreținere și reparații efectuate la autoturismele din dotare, date spre folosința personalului angajat care nu îndeplinea funcții de conducere sau de administrație, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

De asemenea, societatea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în baza unor facturi fiscale prezentate în copii xerox, respectiv factura fiscală nr. Z emisă de SC "A" SRL reprezentând contravaloare balast și decantat prin spălare în sumă de Z lei cu taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și factura fiscală nr. Z emisă de SC "G" SRL reprezentând servicii de calibrare în sumă de Z lei cu taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În același timp, au constatat că societatea a înscris la rândul 12 "Regularizări taxa colectată" din Decontul de taxă pe valoarea adăugată pe luna iulie 2008 deșus la organul fiscal sub nr. Z taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei stabilită de plată prin Raportul de inspecție fiscală anterior nr. Z și Decizia de impunere nr. Z.

Totodată, în luna 2008 SC „X” SRL a emis facturile fiscale de prestări servicii cu TVA nr. Z în sumă totală de Z lei către SC „V” SA Sucursala Z, nr. Z în sumă totală de Z lei către SC „V” SA Sucursala Y și nr. Z în sumă totală de Z lei (în roșu) către SC „B” SRL, dar nu a înregistrat taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă totală de Z lei la rândul 7 din Decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii 2008.

Ulterior, prin Decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii 2009 deșus sub nr.2009, societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în

sumă de Z lei, în condițiile în care nu diminuase soldul sumei negative cu suma de Z lei stabilită anterior ca debit suplimentar de plată, cererea fiind soluționată fără control anticipat prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. Z și prin Nota privind compensarea obligațiilor fiscale nr. Z pentru suma de Z lei, Nota privind compensarea obligațiilor fiscale nr. Z pentru suma de Z lei și Nota de restituire nr. Z pentru suma de Z lei, beneficiind astfel de rambursarea nejustificată a sumei de Z lei.

După care, în luna 2009 a înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul 12 "Regularizări taxa colectată" suma de Z lei în roșu, majorând nejustificat taxa solicitată la rambursare, aprobată prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. Z.

În baza acestora, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC "X" SRL datorează la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2008 –2010.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, Z, nr. Z, jud. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

1. Cauza supusă soluționării este dacă SC "X" SRL are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă unor cheltuieli cu funcționarea și întreținerea autoturismelor date în folosința personalului angajat care nu avea funcții de conducere sau de administrare, în condițiile în care societatea nu a justificat cu documente prestarea efectivă a acestora în folosul operațiunilor sale ce dau drept de deducere, precum și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă unor facturi prezentate în copii xerox.

Potrivit constatărilor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. Z și Decizia de impunere nr. Z, se reține că în perioada aprilie 2008 – martie 2009 SC "X" SRL a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli de funcționare, întreținere și reparații la autoturismele din dotare date spre folosință personalului angajat fără funcții de conducere sau de administrație, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

De asemenea, a dedus și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din facturi fiscale prezentate în copii xerox, adică taxa în sumă de Z lei din factura fiscală nr. Z emisă de SC "A" SRL în sumă totală de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din factura fiscală nr. Z emisă de SC "G" SRL în sumă totală de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin.(2) lit. a) și art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

"Art. 145. - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).",

coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(4) și 46. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, care menționează:

"45 - (4) **Pentru exercitarea dreptului de deducere** prevăzut la alin.(1) și (2) **trebuie îndeplinite următoarele cerințe:**

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal.

[...]

46. (1) **Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal** sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/ prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială."

și completate cu dispozițiile art. 21 alin. (3) lit. n) din Codul fiscal, care menționează că:

“Art. 21. Cheltuieli. (3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

[...]

n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de angajați cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificate cu documente legale.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, pentru a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor de funcționare, întreținere și reparații pentru autoturismele folosite de angajați, societatea avea obligația de a face dovada că acestea au fost utilizate în folosul unor operațiuni ce dau drept de deducere și în cazul angajaților cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice acestea sunt deductibile doar limitat și pe bază de documente justificative, obligație neîndeplinită de către contestatoarea care nu a prezentat nici un fel de documente prin care să probeze utilizarea efectivă a autoturismelor pentru societate și deducerea taxei pe valoarea adăugată.

Totodată, taxa pe valoarea adăugată se poate deduce numai pe baza exemplarului original al facturilor sau documentelor de cumpărare prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, iar în cazul pierderii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, contestatoarea trebuia să solicite celor doi furnizori emiterea unor duplicate ale facturilor în copii, pe care să fie menționat faptul că înlocuiesc facturile inițiale.

Ca atare, întrucât SC “X” SRL nu justifică cu documente utilizarea autoturismelor de către angajații proprii pe perioada 2008 –2009 în folosul desfășurării activității sale (contractul de muncă încheiat cu fiecare conducător auto, foi de parcurs, fișa activității zilnice a autovehiculului, etc.) și nu a prezentat exemplarul original al facturilor nr. Z de la SC “A” SRL și nr. Z de la SC “G” SRL, rezultă că taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei și în sumă de Z lei este nedeductibilă.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe asupra stabilirii acesteia de către organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. Z, în condițiile în care SC “X” SRL nu a înregistrat și nu a diminuat soldul TVA de rambursat cu taxa din Decizia de impunere nr. Z, în sumă de Z lei rezultată de plată pe baza inspecției fiscale efectuate atunci în 2008 și totodata a

înscris în roșu în decontul pe luna 2009 TVA colectată în sumă de Z lei fără documente care să justifice acest lucru.

În fapt, potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală se reține că SC „X” SRL nu a înregistrat în contabilitate ca obligație de plată stabilită de inspecția fiscală anterioară taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de Z lei din Decizia de impunere nr. Z încălcând astfel Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. Z, dar a înscris această taxă la rândul 12 “Regularizări taxa colectată” din Decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii Z 2008 depus sub nr. Z.

În același timp, în luna 2008 societatea a emis facturile fiscale de prestări servicii nr. Z în sumă totală de Z lei și nr. Z în sumă totală de Z lei către SC „V” SA Sucursalele Z și Y și nr. Z în sumă totală de Z lei (în roșu) către SC „B” SRL, facturi emise cu TVA colectată, dar nu a înscris taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de Z lei la rândul 7 din Decontul de taxă pe valoarea adăugată pe luna 2008, ci doar în contabilitate cu nota contabilă nr. Z.

Ulterior, în luna 2009 SC “X” SRL a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei prin Decontul pe luna iulie 2009 depus la organul fiscal sub nr. Z, soldul sumei negative solicitate la rambursare cuprinzând și suma de Z lei stabilită de inspecția fiscală anterioară, în condițiile în care nu diminuase (în 2008 și lunile următoare) acest sold cu suma de Z lei stabilită ca debit suplimentar de plată, cererea fiind soluționată fără control anticipat prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. Z.

De asemenea, societatea a solicitat și în luna august 2009 rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei prin Decontul aferent lunii Z 2009 depus la organul fiscal sub nr. Z în care soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei provine din taxa în sumă de Z lei înscrisă în roșu la rândul 12 „Regularizări taxă colectată”, cererea fiind soluționată fără control anticipat prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. Z.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 126, art. 127 alin. (1) și (2), art. 156 alin. (1) și art 156² alin. (2) și (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Art. 126. Operațiuni impozabile.

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

[...]

Art. 127. Persoane impozabile și activitatea economică.

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2) oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora.

[...]

Art. 156. Evidența operațiilor.

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

[...]

Art. 156². Decontul de taxă. [...]

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare și se vor înscrie la rândurile de regularizări.”,

coroborate cu Instrucțiunile pentru completarea formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată” aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 94/ 2008, unde se arată:

„Atenție ! Nu se înscriu în decont:

[...]

- diferențele de taxă pe valoarea adăugată de plată, constatate de organele de inspecție fiscală, pentru care nu este reglementată includerea în decont;

[...]

Completarea formularului se face astfel:

[...]

Rândul 7 – se înscriu informațiile preluate din Jurnalul de vânzări, pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare, privind:

- baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrările de bunuri/ prestările de servicii taxabile cu cota de 19%, inclusiv pentru livrările de bunuri și prestările de servicii asimilate;

- baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru operațiunile supuse regimurilor speciale de taxă pe valoarea adăugată determinate pe baza situațiilor de calcul întocmite în acest scop.”, și completate cu dispozițiile pct. 1, pct. 4.1 și pct. 7 din Instrucțiunile de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 179/ 2007, unde se specifică:

„1. Deconturile de taxă pe valoarea adăugată depuse de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pot fi corectate din punct de vedere al erorilor materiale de către organul fiscal competent, la inițiativa acestuia sau la solicitarea persoanei impozabile.

[...]

4.1. Corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată, potrivit prezentelor instrucțiuni, nu este posibilă pentru perioade fiscale care au fost supuse inspecției fiscale sau pentru care este în curs de derulare o inspecție fiscală.

[...]

7. În cazul corectării erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată, la solicitarea persoanei impozabile, se procedează astfel:

a) persoana impozabilă depune solicitarea de corectare a erorilor materiale la registratura organului fiscal competent sau la poștă, prin scrisoare recomandată;

b) compartimentul de specialitate va comunica în scris persoanei impozabile data, ora și locul la care trebuie să se prezinte, precum și documentele necesare justificării erorilor.”

Potrivit prevederilor legale citate, deconturile de taxă pe valoarea adăugată nu pot fi corectate pentru perioadele fiscale care au fost supuse inspecției fiscale și sumele stabilite nu se înscriu în decont, contestatoarea având obligația de a înregistra în evidența contabilă

rezultatele controlului anterior, fapt neîndeplinit de către aceasta, astfel că, după cum rezultă din actele administrative contestate și documentele de la dosar, între evidența contabilă (fără TVA de plată în sumă de Z lei) și deconturile de TVA (fără TVA de rambursat diminuată cu suma de Z lei), nu apar diferențe, însă TVA de rambursat cuprinde în perioada 2008 – 2009 și **TVA în sumă de Z lei care a fost incorect solicitată la rambursare**, suma fiind de plată în sarcina contestatoarei.

De menționat că, taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei de la rândul 12 din decontul lunii 2008 anulează efectul neînregistrării la rândul 7 din același decont a TVA aferentă facturilor nr. Z, nr. Z și nr. Z privind operațiuni care au făcut obiectul controlului anterior pentru modul de aplicare a măsurilor simplificate de taxă pe valoarea adăugată.

Ca urmare, nu se justifică stornarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei de la rândul 12 din decontul lunii august 2009 care a majorat nejustificat TVA solicitată la rambursare provenită numai din această stornare, fără documente justificative, **taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei fiind solicitată pentru a doua oară la rambursare**.

Mai mult, chiar în contestația depusă se recunoaște că din eroare s-a înregistrat în Decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii 2008 la rândul 12 "Regularizări taxă colectată", TVA stabilită suplimentar prin actul de control încălcându-se fără intenție dispozițiile pct. 4.1. din Instrucțiunile de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 179/ 2007.

Pe cale de consecință, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z că SC "X" SRL datorează la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei (Z lei + Z lei + Z lei + Z lei), contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la **majorările de întârziere în sumă de Z lei** aferente taxei pe valoarea adăugată contestată, acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale" – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 115(1) și 116(1), devenite art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și OUG nr. 39/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

